

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015-6881
20. februar 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-359/13	Martens Sagen vedrører: 1A. Skal EU-retten, især artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68, fortolkes således, at den er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene indstiller studiestøtten til en uddannelse uden for EU til et voksent barn, over for hvem en i Belgien bosat grænsearbejder med nederlandsk statsborgerskab, som arbejder dels i Nederlandene, dels i Belgien, har forsørgerpligt, og dette sker på det tidspunkt, da grænsearbejdet ophører, og arbejdstageren nu kun arbejder i Belgien, og med den begrundelse, at barnet ikke opfylder betingelsen om at have boet i Nederlandene i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den pågældende undervisningsanstalt? 1B. Såfremt spørgsmål 1A skal besvares bekræftende, og det antages, at de øvrige betingelser for studiestøtte er opfyldt, er EU-retten da til hinder for, at studiestøtten tilkendes for en periode, der er kortere end varigheden af den uddannelse, som studiestøtten er bevilget til? Såfremt Domstolen ved besvarelsen af spørgsmål 1A og 1B når til den afgørelse, at reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed ikke er til hinder for, at der i perioden fra november 2008 til juni 2011 eller i en del af denne periode ikke tilkendes Babette Martens nogen studiestøtte: 2. Skal artikel 20 TEUF og artikel 21 TEUF da fortolkes således, at de er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene ikke forlænger studiestøtten til en uddannelse på en undervisningsanstalt i et OLT-område (Curaçao), som der var ret til, da den pågældendes fader var beskæftiget i Nederlandene som	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Uddannelses- og forskningsministeriet	Dom	26.02.15

	grænsearbejder, idet den manglende forlængelse begrundes med, at den pågældende ikke opfylder den betingelse, der gælder for enhver unionsborger, herunder egne statsborgere, nemlig at den pågældende i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den omhandlede uddannelse skal have boet i Nederlandene?			
C-657/13	Verder LabTec GmbH & Co. KG Sagen vedrører: Er det foreneligt med etableringsfriheden i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at en national bestemmelse foreskriver, at der ved overførsel af et aktiv fra et indenlandsk til et udenlandsk driftssted inden for samme virksomhed er tale om en udtagning til ikkeerhvervsmæssige formål, således at der opstår en udtagningsavance, idet der konstateres en urealiseret kapitalgevinst, og en anden national bestemmelse giver mulighed for, at udtagningsavancen fordeles ligeligt over fem eller ti regnskabsår?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Skatteministeriet	GA	26.02.15
C-684/13	Demmer Sagen vedrører: 1. Skal kravet om, at landbrugsarealet ikke anvendes til "ikke-landbrugsaktiviteter", jf forordning nr. 1782/2003, artikel 44, stk. 2, og kravet om, at landbrugsarealet anvendes til "landbrugsaktivitet, eller (...) fortrinsvis anvendes til landbrugsaktivitet", jf forordning nr. 73/2009, artikel 34, stk. 2, litra a), fortolkes således, at det er en betingelse for støtte, at arealets primære anvendelsesformål er landbrugs-mæssigt? a) I bekræftende fald bedes Domstolen præcisere, hvilke parametre der skal tillægges vægt ved afgørelsen af, hvilket anvendelsesformål der er det "primære" i de tilfælde, hvor et areal benyttes til flere forskellige formål samtidig. b) I bekræftende fald bedes Domstolen endvidere oplyse, om dette i givet fald betyder, at sikkerhedszoner omkring landingsbaner og rulle- og stopveje i lufthavne, er en del af lufthavnen og er underlagt særlige regler og begrænsninger som de i sagen omhandlede med hensyn til anvendelsen af arealerne, men samtidig også benyttes til høst afgræsslet til grøntpilleproduktion, efter arealernes karakter og anvendelse er støtteberettigede efter de nævnte bestemmelser. 2. Skal kravet om, at landbrugsarealet indgår i landbrugers "bedrift", jf forordning nr. 1782/2003, artikel 44, stk. 2, og forordning nr. 73/2009, artikel 34, stk. 2, litra a), fortolkes således, at sikkerhedszoner omkring landingsbaner og rulle- og stopveje i lufthavne, der er en del af lufthavnen og er underlagt særlige regler og begrænsninger som de i sagen omhandlede med hensyn til anvendelsen af arealerne, men samtidig også benyttes til høst afgræsslet til grøntpilleproduktion, er støtteberettigede efter de nævnte bestemmelser? 3. Såfremt spørgsmål 1b og/eller spørgsmål 2 besvares benægtende vil der da, fordi arealerne udover anvendelsen til dyrkning af permanent græs til grøntpilleproduktion tillige er sikkerhedszoner omkring landingsbaner og rulle- og stopveje i lufthavne, a) foreligge en fejl, der med rimelighed kunne have været opdaget af landbrugeren, jf artikel 137 i forordning nr.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Fødevareministeriet Kammeradvokaten	GA	26.02.15

	<p>73/2009, hvis der desuagtet er tildelt betalingsrettigheder for arealerne? b) foreligge en fejl, som landbrugeren med rimelighed kunne forventes at have opdaget, jf artikel 73, stk. 4, i Kommission-ens gennemførelsesforordning nr. 796/2004, hvis der desuagtet er udbetalt støtte for arealerne? e) foreligge en uretmæssig betaling, som støttemodtageren ikke kan anses for at have været i god tro om, jf artikel 73, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 796/2004, hvis der desuagtet er udbetalt støtte for arealerne? 4. Hvilket tidspunkt er relevant ved vurderingen af, om a) der foreligger en fejl, der med rimelighed kunne have været opdaget af landbrugeren, jf artikel 137 i forordning nr. 73/2009, b) der foreligger en fejl, som landbrugeren med rimelighed kunne forventes at have opdaget, jf artikel 73, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 796/2004, ej støttemodtageren kan anses for at have handlet i god tro. ff artikel 73, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 796/2004?</p> <p>5. Skal vurderingen efter spørgsmål 4 a) - ej foretages for hvert enkelt støtteår eller for udbetalingerne som helhed?</p>			
C-515/13	<p>Ingeniørforeningen i Danmark</p> <p>Sagen vedrører: Skal forbuddet mod direkte forskelsbehandling på grund af alder i artikel 2 og 6 i Rådets direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at det er til hinder for, at en medlemsstat opretholder en retstilstand, der indebærer, at en arbejdsgiver ved opsigelse af en funktionær, der har været uafbrudt beskæftiget i samme virksomhed i 12, 15 eller 18 år, ved funktionærens fratreden skal udrede godtgørelse svarende til henholdsvis 1, 2 eller 3 måneders løn, men således at denne godtgørelse ikke skal udbetales, hvis funktionæren ved fratredelsen har mulighed for at modtage folkepension?</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen</p>	Dom	26.02.15
C-303/13 P	<p>Kommissionen mod Jørgensen Andersen m.fl. (appel)</p> <p>Påstande:- set aside the judgment of the General Court (Fifth Chamber) of 20 March 2013, notified to the Commission on 22 March 2013, in Case T-92/11 Jørgen Andersen v European Commissions and - reject the application to annul Commission Decision 2011/3/EU of 24 February 2010 concerning public transport service contracts between the Danish Ministry of Transport and Danske Statsbaner (Case C 41/08 (ex NN 35/08)); - and order the applicant at first instance to pay the costs; alternatively, - rule that the third plea at first instance is not well founded and refer the case back to the General Court for consideration of the first and second pleas at first instance; - and reserve the costs of the proceedings at first instance and on.</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet Kammeradvokaten Transportministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet</p>	Mundtlig forhandling	09.03.15

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Interessent	Sagstype	Processkridt	Dato
---------	-------------------------	-------------	----------	--------------	------

C-176/13 P	Bank Mellat mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel) Påstande: Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-496/10 ophæves. Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og forkaster det af Bank Mellat anlagte søgsmål til prøvelse af de anfægtede retsakter. Bank Mellat tilpligtes at betale de omkostninger, som Rådet har afholdt i første instans og under denne appelsag.	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	GA	26.02.15
C-200/13 P	Bank Saderat Iran mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel) Påstande: Dommen afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 5. februar 2013 i sag T-494/10 annulleres. Der træffes endelig afgørelse i tvisten, og Rådet for Den Europæiske Union frifindes i sagen anlagt af Bank Saderat til prøvelse af de restriktive foranstaltninger. Bank Saderat tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med sagens behandling i første instans og under denne appelsag.	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	GA	26.02.15
C-41/14	Christie's France Sagen vedrører: Skal artikel 1, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF af 27. september 2001 om følgeret for ophavsmanden til et originalkunstværk, hvorefter følgeretsvederlaget skal betales af sælgeren, fortolkes således, at sælgeren skal betale dette vederlag, idet denne bestemmelse ikke kan fraviges ved aftale?	Kulturministeriet	Orienteringssag	Dom	26.02.15
C-43/14	ŠKO-ENERGO Sagen vedrører: Skal artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for anvendelsen af nationale retsforskrifter, som fastlægger, at gratistildelingen af emissionskvoter i den omhandlede periode skal pålægges gaveafgift?	Klima-, Energi- og Bygningsministeriet	Orienteringssag	Dom	26.02.15
C-671/13	Indėlių ir investicijų draudimas et Nemaniūnas Sagen vedrører: 1) kan artikel 7, stk. 2, i direktiv 94/19, sammenholdt med punkt 12 i bilag I hertil, fortolkes således, at såfremt en medlemsstat fastsætter bestemmelse om, at de indskydere, der er indehavere af værdipapirer (indskudsbeviser) udstedt af et kreditinstitut, ikke er omfattet af en garantiordnings dækning, omfatter denne udelukkelse kun de indskudsbeviser, der har (udviser) samtlige de egenskaber, der kendetegner et finansielt instrument i henhold til direktiv 2004/39 (når der samtidig henses til eksistensen af andre EUretsakter, eksempelvis Den Europæiske Centralbanks forordning 25/2009), herunder	Finanstilsynet	Orienteringssag	GA	26.02.15

<p>omsætningsmuligheden på sekundære markeder? 2) Såfremt den berørte medlemsstat vælger at gennemføre direktiv 94/19 og direktiv 97/9 i den nationale ret således, at garantiordningen for indskydere og investorer fastsættes i den samme retsakt (den samme lov), kan artikel 7, stk. 2, i direktiv 94/19 og punkt 12 i bilag I til direktiv 94/19 sammenholdt med artikel 2, stk. 2, i direktiv 97/9 og under hensyn til artikel 3 i direktiv 97/9 da indebære, at indehavere af indskudsbeviser og obligationer ikke er dækket af nogen af (garanti)ordningerne som omhandlet i de nævnte direktiver? 3) Da de nationale bestemmelser indebærer, at indehavere af indskudsbeviser og obligationer, der er udstedt af et kreditinstitut, ikke er dækket af de garantiordninger, der er nævnt i direktiv 94/19 og direktiv 97/9, spørges: a) Skal artikel 3, stk. 1, artikel 7, stk. 1 (som ændret ved direktiv 2009/14), og artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19 sammenholdt med samme direktivs artikel 1, stk. 1, der definerer begrebet indskud, anses for tilstrækkeligt klare, præcise og ubetingede til at skabe subjektive rettigheder, der kan påberåbes af privatpersoner ved de nationale retsinstanser med henblik på at opnå dækning af de krav, som de har rettet mod det garantiorgan, som medlemsstaten har oprettet, og som har til opgave at forestå betaling i henhold til en garantiordning? b) Skal artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, i direktiv 97/9 anses for tilstrækkeligt klare, præcise og ubetingede til at skabe subjektive rettigheder, der kan påberåbes af privatpersoner ved de nationale retsinstanser med henblik på at opnå dækning af de krav, som de har rettet mod det garantiorgan, som medlemsstaten har oprettet, og som har til opgave at forestå betaling i henhold til en garantiordning? c) Såfremt de foregående spørgsmål »3a« og »3b« besvares bekræftende, spørges, hvilken af de to garantiordninger den nationale ret skal vælge ved løsningen af en tvist mellem en privatperson og et kreditinstitut, i hvilken forbindelse der er rettet henvendelse til det garantiorgan, som medlemsstaten har oprettet, og som har til opgave at forvalte en garantiordning for indskydere og investorer? 4) Skal artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 97/9 (sammenholdt med bilag I til det nævnte bilag) fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en investorgarantiordning ikke omfatter de investorer, der er indehavere af værdipapirer udstedt af et kreditinstitut, på grund af det finansielle instruments form (værdipapirer) og</p>				
--	--	--	--	--

	<p>under forudsætning af, at kreditinstituttet ikke har overført eller anvendt investorenes midler eller værdipapirer uden disses samtykke? Er den omstændighed, at det kreditinstitut, der har udstedt værdipapirerne – udstederen – [org. s. 12] samtidig optræder som depotselskab for disse finansielle instrumenter (mellemed), og at de investerede midler ikke kan adskilles fra de andre midler, som kreditinstituttet råder over, relevant for fortolkningen af de nævnte bestemmelser i direktiv 97/9 i forhold til beskyttelsen af investorerne?</p>				
T-365/13	<p>Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse K(2013) 2436 endelig af 2. maj 2013 kendes ugyldig i det omfang, den finder anvendelse på Republikken Litauen, og i det omfang, den afslår at finansiere specifikke udgifter under ELFUL afholdt af Republikken Litauen. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Fødevareministeriet	Orienteringssag	Dom	26.02.15
T-652/11	<p>Sabbagh mod Rådet Påstande: Sagen antages til realitetsbehandling i sin helhed. Samtlige anbringender tiltrædes. Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan annulleres delvist, idet den del af retsakterne, der søges annulleret, kan udskilles fra retsakten i sin helhed. Som følge deraf: Annulleres afgørelse 2011/782 af 1. december 2011, som ophæver afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1151 af 14. november 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien delvist, idet opførelsen af Bassam Sabbagh på listen over personer, der er pålagt sanktioner, ophæves. Subsidiært annulleres afgørelse 2011/782 af 1. december 2011, som ophæver afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1151 af 14. november 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien idet Bassam Sabbagh slettes fra listen over personer, der er pålagt sanktioner. Subsidiært fastslås, at disse afgørelser og forordninger ikke finder anvendelse på Bassam Sabbagh, og det fastsættes, at Bassam Sabbaghs navn og henvisningerne til den pågældende fjernes fra listen over personer, der er genstand for Den Europæiske Unions sanktioner. Rådet tilpligtes foreløbigt at betale 500 000 USD i erstatning for den ikke-økonomiske og økonomiske skade, der er lidt</p>	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	26.02.15

	grundet den omstændighed, at Bassam Sabbagh er blevet opført på listen over personer, der er pålagt sanktioner. Rådet tilpligtes at betale alle sagens omkostninger, herunder særligt samtlige udgifter, salærer og udlæg, som sagsøgeren har påtaget sig i forbindelse med sit forsvar ved denne retsinstans.				
T-188/12	Breyer mod Kommissionen Påstande: Kommissionens beslutning af 16. marts 2012 vedrørende sagsnr. Ares(2012)313186 annulleres. Kommissionens beslutning af 3. april 2012 vedrørende sagsnr. Ares(2012)399467 annulleres, for så vidt der herved blev givet afslag på aktindsigt i Østrigs skriftlige indlæg i sag C-189/09. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	27.02.15
Forenede sager C-544/13 og C-545/13	Abcur m.fl. Sagen vedrører: 1. Er et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel – der alene anvendes af akutmedicinske tjenester, for hvilket der ikke er udstedt en Markedsføringstilladelse af den ansvarlige myndighed i en medlemsstat eller i henhold til forordning (EØF) nr. 2309/93, der bliver fremstillet af en aktør som den i sagen ved Stockholms tingsrätt omhandlede, og som bestilles af sundhedsvæsenet under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, omfattet af en af undtagelserne i artikel 3, nr. 1) eller 2), i direktiv 2001/83 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, navnlig i en situation, hvor der findes et andet godkendt lægemiddel med samme aktive bestanddel, samme dosering og samme lægemiddelform? 2. Såfremt et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel som omhandlet i spørgsmål 1 ovenfor er omfattet af artikel 3, nr. 1) eller 2), eller artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/83, skal lovgivningen om reklameforanstaltninger for lægemidler da anses for ikke at være harmoniseret, eller er den type foranstaltninger, som i sagen påstås at udgøre reklame, reguleret i direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame? 3. Såfremt direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame finder anvendelse i henhold til spørgsmål 2, under hvilke grundlæggende forudsætninger udgør de foranstaltninger, som skal efterprøves ved Stockholms tingsrätt (brug af lægemidlets produktnavn, varenummer og AnatomicTherapeuticChemical-kode, anvendelse af en fast pris for lægemidlet, udbredelse af oplysninger om lægemidlet i Nationella Produktregistret för	Sundhedsstyrelsen Konkurrence og forbrugerstyrelsen:	Orienteringssag	GA	03.03.15

<p>Läkemedel NPL (nationalt produktregister for lægemidler), påførelse af NPLidentifikationsmærke på lægemidlet, spredning af et oplysningsblad om lægemidlet, udlevering af lægemidlet via en elektronisk bestillingstjeneste for sundhedsvæsenet og meddelelse af oplysninger om lægemidlet gennem en publikation, der udgives af en national brancheorganisation), da reklame i direktiv 2006/114's forstand? 1. Kan et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel – der tilberedes og udleveres under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, og for hvilket der ikke er udstedt en markedsføringsstilladelse af den ansvarlige myndighed i en medlemsstat eller i henhold til forordning (EØF) nr. 2309/93 – anses for at være et lægemiddel som omhandlet i artikel 3, nr. 1) eller 2), i direktiv 2001/83 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, navnlig i en situation, hvor der findes et andet godkendt lægemiddel med samme aktive bestanddel, samme dosering og samme lægemiddelform? 2. Såfremt et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel, der tilberedes og udleveres under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, er omfattet af direktiv 2001/83, kan direktiv 2005/29 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne da finde parallel anvendelse med direktiv 2001/83 for så vidt angår de påståede reklameforanstaltninger? 3. Såfremt et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel, der tilberedes og udleveres under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, er omfattet af artikel 3, nr. 1) eller 2), eller artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/83, skal lovgivningen om reklameforanstaltninger for lægemidler da anses for ikke at være harmoniseret, eller er den type foranstaltninger, som i sagen påstås at udgøre reklame, reguleret i (i) direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame og/eller (ii) direktiv 2005/29 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne? 4. Såfremt direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame finder anvendelse i henhold til spørgsmål 3, under hvilke grundlæggende forudsætninger udgør de foranstaltninger, som skal efterprøves ved Stockholms tingsrätt (brug eller påførelse af lægemidlets produktnavn, varenummer og ATC-kode, anvendelse af en fast pris for lægemidlet, udbredelse af oplysninger om lægemidlet i NPL, påførelse af NPL-</p>				
---	--	--	--	--

	<p>identifikationsmærke på lægemidlet, spredning af et oplysningsblad om lægemidlet, udlevering af lægemidlet og oplysninger herom via en elektronisk bestillingstjeneste for sundhedsvæsenet og via egen hjemmeside, meddelelse af oplysninger om lægemidlet gennem en publikation, der udgives af en national brancheorganisation, meddelelse af oplysninger om lægemidlet i Apotekets Centrala Artikelregister og et hermed forbundet register (JACA), meddelelse af oplysninger om lægemidlet i en anden national oplysningsdatabase for lægemidler (SIL), meddelelse af oplysninger om lægemidlet via Apotekets Terminalsystem ATS eller et tilsvarende ekspeditionssystem, udlevering af oplysninger om ens egne og en konkurrerende leverandørs lægemidler i samarbejde med lægepraksisser og patientorganisationer, markedsføring af lægemidlet, foranstaltninger vedrørende den farmaceutiske kontrol af lægemidlet og konkurrerende lægemidler, undladelse af at oplyse om dokumenterede og relevante forskelle mellem produkterne, undladelse af at oplyse om det egne lægemiddels sammensætning og om Läkemedelsverkets vurdering af lægemidlet, undladelse af at oplyse sundhedsvæsenet om Läkemedelsverkets videnskabelige råds vurdering af det konkurrerende produkt, fastholdelse af et vist prisniveau for lægemidlet, angivelse af en gyldighedstid på tre (3) måneder for recepter, ekspedition af det pågældende lægemiddel – i stedet for det konkurrerende lægemiddel – på et apotek, selv om patienten har recept på det konkurrerende lægemiddel, forsvar og hindring af markedsoverføring af standardiserede tilberedninger til det konkurrerende lægemiddel, herunder at lokale apoteker har nægtet at leveret det konkurrerende lægemiddel, samt anvendelse af en fast pris som del af tilskudssystemet uden forudgående afgørelse fra den nationale myndighed) da reklame i direktiv 2006/114's forstand?</p>				
C-534/13	<p>Fipa Group m.fl Sagen vedrører: Er Den Europæiske Unions principper på miljøområdet i henhold til artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og direktiv 2004/35/EF 1 af 21. april 2004 (artikel 1 og artikel 8, stk. 3; 13. og 24. betragtning) – og navnlig princippet om, at forureneren betaler, forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og</p>	Miljøstyrelsen	Orienteringssag	Dom	04.03.15

	<p>princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden – til hinder for en national lovgivning som den, der følger af artikel 244, 245 og 253 i lovdekret nr. 152 af 3.4.2006, hvorefter den administrative myndighed – i tilfælde af konstateret forurening af et område, og såfremt det hverken kan fastslås, hvem der er ansvarlig for forureningen, eller opnås afhjælpende foranstaltninger fra den ansvarlige – ikke kan pålægge ejeren, som ikke er ansvarlig for forureningen, at gennemføre foranstaltninger til sikring i nødstilfælde og rensning, og hvorefter ejeren alene kan pålægges et økonomisk ansvar, der er begrænset til områdets værdi efter gennemførelsen af rensningsforanstaltningerne?</p>				
T-496/11	<p>Det Forenede Kongerige mod ECB Påstande: Den Europæiske Centralbanks (ECB) Eurosystem Oversight Policy Framework af 5. juli 2011 1 annulleres, i det omfang det fastsætter en etableringspolitik, der skal finde anvendelse på centrale modparters clearingsystemer (central counterparty clearing systems (CCP'er)), som er etableret i medlemsstater, der ikke indgår i eurosystemet.</p>	Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	04.03.15
T-543/13	<p>Fischer-Lintjens Sagen vedrører: 1) Skal begrebet »ret til« i artikel 27 ff. i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortolkes således, at for fastlæggelsen af, fra hvilket tidspunkt der er ret til pension eller rente, er tidspunktet for vedtagelsen af en afgørelse om tildeling, i henhold til hvilken pensionen er blevet udbetalt, eller tidspunktet for den med tilbagevirkende kraft tilkendte pension, afgørende? 2) Såfremt der med begrebet »ret til« sigtes til begyndelsestidspunktet for den med tilbagevirkende kraft tilkendte pension: Er det foreneligt hermed, at en pensionsberettiget, der er omfattet af artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1408/71 efter nederlandsk lovgivning, ikke kan tegne en sygeforsikring med den samme tilbagevirkende kraft?</p>	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	04.03.15
C-242/14	<p>Saatgut-Treuhandverwaltung Sagen vedrører: a) Er en landbruger, som har benyttet formeringsmateriale af en beskyttet sort, der er tilvejet bragt ved dyrkning, uden at have indgået kontraktlig aftale herom med indehaveren af sortsbeskyttelsen, forpligtet til at betale et rimeligt vederlag i henhold til artikel 94, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF sortsbeskyttelse og hvis den pågældende har handlet forsætligt eller uagtsomt at betale erstatning for enydeligere opstået skade som følge af krænkelsen af sortsbeskyttelsen i</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	GA	05.03.15

	<p>henhold til forordningens artikel 94, stk. 2, hvis han på tidspunktet for den faktiske anvendelse af høstudbyttet med henblik på formering på marken endnu ikke har opfyldt de forpligtelser til at betale et rimeligt vederlag (dyrkningsvederlag), som påhviler ham i henhold til denne forordnings artikel 14, stk. 3, fjerde led, jf. artikel 5 ff. i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse?» b) Hvis det første spørgsmål skal besvares således, at landbrugeren også kan opfylde sin forpligtelse til at betale et rimeligt vederlag for dyrkningen efter den faktiske anvendelse af høstudbyttet med henblik på formering på marken: Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at de fastsætter en frist, inden for hvilken landbrugeren, som har anvendt formeringsmateriale tilvejebragt ved dyrkning af en beskyttet sort, skal opfylde den ham påhvilende forpligtelse til at betale et rimeligt vederlag for dyrkningen, for at dyrkningen i henhold til artikel 94, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2100/94 jf. artikel 14 i samme forordning kan betragtes som »berettiget«?</p>				
C-526/13	<p>Fast Bunkering Klaipėda Sagen vedrører: Skal artikel 148, litra a), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at bestemmelserne heri vedrørende momsfritagelse ikke kun finder anvendelse på leveringer til en driftsherre af et fartøj, som anvendes til sejlads i rum sø, og som anvender varerne til forsyninger til fartøjet, men også på andre leveringer end til fartøjets driftsherre, dvs. til ukendte mellemmand, når den endelige anvendelse af varerne er kendt på forhånd og behørigt fastslået på leveringstidspunktet, og beviser, som bekræfter dette, er indleveret til afgiftsmyndigheden i overensstemmelse med kravene i lovgivningen?</p>	Søfartsstyrelsen	Orienteringssag	GA	05.03.14
C-593/13	<p>Rina Services e.a. Sagen vedrører: Er princippet om etableringsfrihed (artikel 49 TEUF) og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEUF) samt principperne i direktiv 2006/123/EF til hinder for vedtagelse og anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter SOA'er (stiftet som aktieselskaber) »skal have hjemsted i Den Italienske Republik«? Skal den i artikel 51 TEUF nævnte undtagelse fortolkes således, at den også omfatter en virksomhed såsom den attestering, der udføres [org. s. 17] af privatretlige organer, som dels skal være stiftet</p>	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	GA	10.03.14

	<p>som aktieselskaber og virke på et konkurrencepræget marked, dels deltager i udøvelsen af offentlig myndighed og derfor er underkastet en tilladelsesordning og strenge kontroller foretaget af tilsynsmyndighederne?</p>				
C-628/13	<p>Lafonta Sagen vedrører: Skal artikel 1, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) og artikel 1, [org. s. 6] stk. 1, i Kommissionens direktiv 2003/124/EF af 22. december 2003 om gennemførelse af direktiv 2003/6/EF med hensyn til definition og offentliggørelse af intern viden og definition af kursmanipulation fortolkes således, at kun viden, hvorom det med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed kan fastslås, at dens potentielle indvirkning på kurserne på de pågældende finansielle instrumenter går i en bestemt retning, når den offentliggøres, kan udgøre tilstrækkelig specifik viden i henhold til disse bestemmelser?</p>	Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	11.03.14
C-497/12	<p>Gullotta et Farmacia di Gullotta Davide & C Sagen vedrører: 1) Er principperne om etableringsfrihed, forbud mod forskelsbehandling og konkurrence i medfør af artikel 49 ff. TEUF til hinder for nationale bestemmelser, som dels hindrer en autoriseret farmaceut, der er medlem af den respektive sammenslutning, men som ikke er indehaver af en af fordelingsplanen omfattet forretning, i at foretage detailsalg på sit håndkøbsudsalg også af receptpligtige lægemidler på »hvid recept«, dvs. lægemidler uden tilskud fra den nationale sundhedsmyndighed, som derfor udelukkende betales af forbrugeren, [org. s. 17] dels hermed også på dette område fastsætter et forbud mod salg af bestemte kategorier af lægemidler og indfører kvoteregler vedrørende antallet af forretninger i landet? 2) Skal artikel 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det deri fastlagte princip også anvendes uden begrænsninger på farmaceuterhvervet, uden at den offentligretlige betydning af dette erhverv begrunder forskellige ordninger mellem indehavere af apoteker og indehavere af håndkøbsudsalg hvad angår salg af de i det første spørgsmål omhandlede lægemidler? 3) Skal artikel 102 og 106 TEUF fortolkes således, at forbuddet mod misbrug af en dominerende stilling uden indskrænkninger skal anvendes på farmaceuterhvervet, henset til, at den farmaceut, der er indehaver af et traditionelt apotek ved at sælge lægemidler i medfør af en koncession med den nationale</p>	Erhvervsstyrelsen Konkurrence- og forbrugerstyrelsen	Orienteringssag	GA	12.03.14

	sundhedsmyndighed begunstiges af, at indehavere af håndkøbsudsalg ikke må sælge lægemidler i kategori C, uden at dette har en gyldig begrundelse i de rent uomtvistelige særpræg hvad angår udøvelse af farmaceuterhvervet, som er knyttet til beskyttelsen af folkesundheden?				
C-594/13	<p>«go fair» Zeitarbeit</p> <p>Sagen vedrører: 1. Vedrørende fortolkningen af artikel 132, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem: a) Kan en medlemsstat udøve den skønsbeføjelse, som tillægges den i forbindelse med anerkendelsen som foretagende af almennyttig karakter, på en sådan måde, at den ganske vist anerkender personer, der leverer deres ydelser til social- og plejeforsikringsinstitutioner, men ikke også statsprøvede plejemedarbejdere, der leverer deres ydelser direkte til plejkrævende? b) Såfremt statsprøvede plejemedarbejdere skal anerkendes som almennyttigt foretagende: Følger anerkendelsen af et vikarbureau, der stiller statsprøvede plejemedarbejdere til rådighed for anerkendte plejeinstitutioner (modtagende institutioner), af anerkendelsen af det personale, der stilles til rådighed? 2. Vedrørende fortolkningen af artikel 134, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem: Er tilrådgivelsesstillelsen af statsprøvede plejemedarbejdere med henblik på levering af den modtagende institutions (brugervirksomheds) plejeydelser uomgængelig nødvendig som en transaktion med nær tilknytning til social bistand og social sikring, hvis den modtagende institution ikke kan arbejdsuden personale?</p>	Skatteministeriet	Orienteringssag	Dom	12.03.14